

det hvert ottende Aar Det kan man gøre fremdeles, saaledes som Loven er affattet. Der sker derfor ingen Krænkelser af Ejendomsretten ved dette Lovforslag. Jeg anbefaler med god Samvittighed mine Partifæller at stemme for dette Lovforslag. Det betyder i Virkeligheden en Indskrænkning, en Mildnelse af den Lov af 1919, som vi i Øjeblikket har.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen gjorde ikke noget Forsøg paa at forklare Grunden til det ændrede Syn, han efterhaanden, medens dette Lovforslag forelaa i Udvalget, havde faaet paa hele denne Sag. Naar det ærede Medlem, som jeg har gjort opmærksom paa, dør erklærede, at det mest mulige, man kunde gaa med til, var at søge at faa fastslaaet en bestemt Afgift for disse Huse, og udtrykkelig brugte den Vending, at det var det meste, man „med Rimelighed“ kunde kræve, og naar han nu er gaaet betydelig videre, saa savner jeg en Forklaring af, hvad der har bevirket, at det ærede Medlem har kunnet gaa videre, end man „med Rimelighed“ kunde kræve. Det vilde interessere mig meget at faa dette at vide. Naar vi fra vor Side i 1919 gik med til det Lovforslag, som den Gang blev vedtaget, var det, fordi vi ansaa det for overordentlig rimeligt, at de Mennesker, som fik disse Brug, fik Ret til at have dem paa et bestemt Aaremaal, fik en Rotation paa 8 Aar. Dette gik vi med til, for derigennem aabnede man Adgang til, at disse Brugere kunde udnytte det Arbejde, de selv havde sat ind paa Bruget. Nu gaar det ærede Medlem med til at udvide denne Periode af 8 Aar til andre 8 Aar. Derved bliver Princippet brudt, og naar man saa i 1934 i dette høje Ting kommer til at staa overfor denne Sag igen og skal værne Brugerne mod at blive opsagt til 1. April 1935, vil sikkert det ærede Medlem, hvis han lever og er Medlem af dette høje Ting, igen staa op og foreslaa, at man forlænger Gyldigheden af denne Bestemmelse indtil 1943. Men naar dette er saa, saa er det ærede Medlem Hr. Martin Hansen i Virkeligheden Tilhænger af den Bestemmelse, som den højtærede Landbrugsminister har forelagt, nemlig at den tilfældige Bruger i 1926 af disse Brug skal have Ret til, saa længe han lever, at være Bruger af disse Ejendomme, indtil Ejeren ønsker at sælge dem. Men saa skulde det ærede Medlem have udtalt dette paa et tidligere Tidspunkt og ikke have udtalt, at det meste, man kunde gaa med til, var at søge at fastlægge en bestemt Procent som Maksimum

for Afgiften. Det gjorde det ærede Medlem i sin Ordførelse her ved Lovforslagets første Behandling. Det er selvfølgelig en ærlig Sag at skifte Mening, men saa maa man være det bekendt og begrunde, hvorfor man har skiftet Mening. Den her foreliggende Lovgivning indeholder efter min Mening en yderligere Opfordring til Ejerne af disse Huse til hurtigst muligt at skille sig af med dem, sælge dem, thi den Maade, hvorpaa man stadig griber ind i Ejendomsretten til disse Huse, er en saadan, at intet Menneske i Længden kan finde sig heri, og hvis den høje Rigsdag tror, at den virkelig ved at vedtage dette Lovforslag foretager en Gerning, som tjener til alle disse Menneskers Vel ved at tvinge Ejerne til at sælge disse Brug, saa maa den tro om igen. Der sidder ude omkring i Landet Tusinder af Mennesker, som svarer en meget billig Afgift af disse Brug, da der gennem Lovgivningen er sikret et Brugsforhold, der kan vare i 8 Aar. Nu tvinger man Brugerne væk fra disse Brug, hvis de da ikke kan købe dem, idet nemlig Følgen af Lovforslagets Gennemførelse vil være, at Ejerne siger: lad os hurtigst muligt blive af med disse Brug, over hvilke vi overhovedet ingen Ejendomsret har, saaledes som Lovgivningen griber ind paa dette Omraade. Man er her inde paa en Glidebane. Det er det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som har anvist Vejen; det er ham, som har banet den Glidebane, og jeg ønsker ham til Lykke med dette Foretagende.

Martin Hansen: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Ulrich for Lykønskningen, som jeg indkasserer. Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg forudsætter, at han kan læse og har læst § 2 i det foreliggende Lovforslag. Hvis han har det, vil han have faaet Svar paa det, han spurgte om, idet alle de Ventiler, som er sat ind i Lovforslaget, efter min Mening er tilstrækkelige. Jeg vil rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Alle ærede Medlemmer vil kunne erindre, at da Lovforslaget var til første Behandling, var det ærede Medlem meget højt oppe. Hvorfor er det ærede Medlem saa gaaet med til at indrømme Forkøbsret, hvorfor maa den gamle Bruger have Ret til at købe Bruget til den Pris, en anden vil give for det, naar den gamle Bruger ikke maa faa Bruget i fortsat Leje for 8 Aar, naar Ejeren ikke ønsker at disponere over Bruget paa anden Maade? Hvordan vil det ærede Medlem begrunde det? Det kunde være interessant at faa det at vide af det ærede Medlem, thi det forekommer mig, at det ærede Medlem er med